

*Szczęście nadaje sens życiu,
To magia w twym sercu zakłęta.
Nie pozwól mu zostać w ukryciu,
Podaruj je bliskim na święta!*

„Pokój zamieszka, kiedy Pan przybędzie”

*W małym Świętym Dziecku Bóg daje nam Zbawienie.
Niech Gwiazda Betlejemska zwiastuje nam w sercu na no-
wo tę Dobrą Nowinę,
Niech się rozradują serca i uwierzą Jezusowi,
Niech się umocni nadzieja w całym Nowym 2020 Roku!*

*Tego życzą duszpasterze parafii MB Dobrej Rady w Zgierzu, zawsze pamiętający w modlitwie
o wiernych, którym posługują.*

UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA

Obchodzimy uroczystość Bożego Narodzenia, którego istotą jest prawda o tym, że Bóg posyła do ludzi swojego Syna – Jezusa Chrystusa. Dokonuje się to poprzez Maryję Dziewicę, która z pokorą i wdzięcznością, przyjmując Słowo Boże od Archanioła Gabriela, stała się Matką Syna Bożego.

Kościół podkreśla, że narodzone w Betlejem Dzieciątko Jezus to prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek. Zapalone świece lub lampki na bożonarodzeniowych choinkach symbolizują, że Chrystus jest światłością świata.

Boże Narodzenie obok Zmartwychwstania Pańskiego to najważniejsze święto w liturgii chrześcijańskiej. Słowo

Boże wskazuje nam tego dnia na cztery przymioty Jezusa. Jest on synem Maryi, Synem Bożym, Zbawicielem i Emmanuelem. Syn Maryi – jest powiedziane, że przyjął ciało z Maryi Dziewicy. Jest więc prawdziwym człowiekiem. Jest także Synem Bożym – u św. Jana są słowa: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo”. I właśnie to odwieczne „Słowo” stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. Czyli Syn Boży odwieczny, nie przestając być Bogiem, stał się prawdziwym człowiekiem. Jezus jest także Zbawicielem, co oznacza, że uwalnia nas od grzechu.

Agnieszka Gajek

ŚWIĘTA RODZINO, UMACNIAJ NASZE RODZINY!

Przed nami w liturgii Kościoła ważne dni Bożego Narodzenia. Nie chcemy zatrzymać się na świecidełkach, ale wracać nam trzeba – zgodnie z naszą wiarą i polską tradycją - do istoty tego czasu: Bóg zawsze słowa dotrzymuje i zapowiadany przez proroków Zbawiciel przyszedł do ludzi i stał się dostępny, bliski, nawet bezradny, rodząc się jako DZIECKO w stajni w Betlejem. W ten sposób Bóg miłujący ludzi podjął dla nich zbawcze dzieło. A stało się to w RODZINIE! W Świętej Rodzinie!

Jaka była święta Rodzina? Archanioł Gabriel zwiastuje Maryi plan Boga, aby ona była matką Zbawiciela. Dlaczego ona? Bo jest nadzwyczaj dojrzałą duchowo, co słyhać w słowach Archanioła: bądź pozdrowiona Maryjo, łaski jesteś pełna, Pan z tobą. Maryja wsłuchuje się, rozważa, pyta jak to się stanie; nie wszystko jest w stanie zrozumieć, skoro Boże Dziecię pocnie się w niej za sprawą Ducha Świętego. Wyraża jednak zgodę na plany Boże w jej życiu.

Święty Józef jako dzielny i odpowiedzialny mężczyzna starał się rozeznaczyć swoje zadanie w Świętej Rodzinie. Będąc wiernym i opiekuńczym, dla Maryi oczekującej urodzenia dziecka-Jezusa podejmuje trud szukania mieszkania. Nieczułe społeczeństwo Jerozolimy ma zamknięte serca i drzwi, dlatego Boże Dziecię rodzi się w stajni w Betlejem. Wymowne: wystarczy stajnia, aby Bóg realizował plan zbawienia ludzi. W ten plan wpisuje się też ucieczka do Egiptu, aby chronić życie Jezusa przed Herodem.

W Ewangelii opisane są dwie sytuacje, które świadczą o Maryi i Józefie, że są wierni zasadom religii. Zgodnie z przepisem Prawa gdy Jezus ma 40 dni, przychodzą do świątyni ofiarować Dziecko Bogu. A gdy Jezus ma 12 lat, Święta Rodzina uczestniczy w pielgrzymce do świątyni Jerozolimskiej i w drodze powrotnej Jezus na trzy dni im się zagubił.

W osobie Jezusa Bóg staje się nam jakże bliski, DZIECKIEM. Z taką miłością chciemy patrzeć na każde dziecko, które na świat przychodzi. I niech poczęcie, urodzenie oraz wychowanie dziecka będzie owocem miłości i odpowiedzialności małżonków. Dziecko jest skarbem, kochane nie za coś, ale przez sam fakt, że jest. Dziecko jest równocześnie przyszłością. Wiedzą o tym rodzice, ale taka świadomość towarzyszy również rządzącym w naszej Ojczyźnie. Powtarzane jest twierdzenie, że dzieci nie

są obciążeniem, ale inwestycją. Przecież nie byłoby Polski bez rodzących się dzieci.

Kochający się i płodni małżonkowie niech tworzą zdrowe rodziny i realizują własną drogę szczęścia, a ze strony Państwa i Kościoła cieszą się szacunkiem i wsparciem.

Ojciec Święty Franciszek w tych dniach podczas kursu Roty Rzymskiej zwrócił uwagę na ochronę małżeństwa, aby było tym, czego chce Jezus.

“Choć więc małżeństwo napętnia radością, daje ludzkie i duchowe spełnienie, to jednak małżonkowie chrześcijańscy nigdy nie mogą zapomnieć, że są powołani osobiście i jako para małżeńska, do postępowania po drodze wiary, w Kościele i z Kościołem, postępowania razem po drodze świętości. W Nowym Testamencie małżeństwo chrześcijańskie jest przeżywane jako droga wiary, wewnętrzne zjednoczenie małżonków, którzy są filarami Kościoła domowego. Z tej drogi w Duchu, z Jego światła, które ogrzewa i zaspokaja ludzkie serce, pochodzi cenna i niezbędna postępowania małżonków w Kościele, której coraz większą potrzebę odczuwa się w naszych wspólnotach parafialnych i diecezjalnych. Postępowania wynikająca z sakramentu, postępowania misyjna, w której głosi się, że Chrystus żyje i działa, postępowania, która wspaniałomyślnie powołuje do życia nowe stworzenia, nowe dzieci Boże.”

W tym kontekście Franciszek wskazał na potrzebę starannego przygotowania do małżeństwa, a także stopniowego rozwijania się jako małżonkowie chrześcijańscy.

Prosimy Cię Święta Rodzino, aby Boże Narodzenie umocniło takiego ducha w naszych rodzinach.

Ks. Stanisław Kaniewski

ADWENT-BOŻE NARODZENIE - HISTORIA I ZWYCZAJE

Adwent (łac. Adventus - przyjsie) to czterotygodniowy okres oczekiwania i przygotowań do Bożego Narodzenia. Jest to również początek nowego roku liturgicznego. Pierwsze wzmianki o Adwencie pochodzą z synodu w Saragossie (338 r.). W średniowieczu okres adwentowy rozpoczynał się 14 lub 12 listopada. Obecnie w całym Kościele obchodzi się Adwent od około 25 listopada do 24 grudnia (Wigilia). Na Podlasiu początek Adwentu obwieszczało głośne trąbienie na „ligawach” (długich trąbach drewnianych). Był to sygnał, że mają zamilknąć instrumenty muzyczne, ustać zabawy i tańce, bo nadszedł czas postów, skupienia i modlitwy. W Adwencie, w godzinach porannych sprawowane są Msze św. roratnie ku czci Matki Bożej. Na wschodzie Adwent bywał nazywany czasem swadziebnym; na wieczornych spotkaniach sąsiedzkich zwyczajowo kojarzono młode pary i rozmawiano o swatach. W całej Polsce wierzone, że w Adwencie ziemia musi odpoczywać i nie wolno jej budzić, dotykać, niepokoić (orać, kopać itd.), ponieważ poruszona nie wyda plonów. Jesienne orki i inne prace polowe należało zakończyć przed 11 listopada.

Boże Narodzenie - jedno z największych świąt kościelnych w świecie chrześcijańskim, obchodzone od IV

w. Najstarszym świadectwem obchodów narodzenia Chrystusa 25 grudnia jest wzmianka w kalendarzu świąt kościelnych z 354 r. Ustanowiono je w Kościele powszechnym w tym właśnie terminie jako przeciwwagę odprowadzanych w porze zimowego przesilenia pogańskich świąt solarnych, przede wszystkim wielkiego święta narodzin perskiego boga słońca- Mitry. Staropolska nazwa świąt Bożego Narodzenia to „Gody”. Na Boże Narodzenie wygasaty umowy między pracownikami najemnymi i ich chlebodawcami. Dzień Bożego Narodzenia, rozpoczynany od udziału w porannym nabożeństwie, upływał w atmosferze powagi i skupienia. Po powrocie z Kościoła odpoczywano, posilano się świątecznym jadłem, spędzano czas na rozmowach, modlitwie i wspólnym śpiewaniu kolęd. Dla uczczenia wielkiego święta na wsi wstrzymywano się od zbędnych prac gospodarskich. Nie wolno było sprzątać, zamiatać i rąbać drewna. Dozwolone było jedynie podawanie przygotowanych w przeddzień rano potraw. Nie wolno było przeglądać się w lustrze i czesać, aby nie ściągnąć na siebie choroby i żeby w polu nie „pokładało się zboże”. Poza najbliższą rodziną nie przyjmowano i nie składano wizyt.

Ks. Marek Sasiak

WIENIEC ADWENTOWY

Wieniec adwentowy posiada przedchrześcijańskie skandynawskie korzenie. Został przyjęty przez kościoły luterańskie i „ochrzczony” jako **adwentowy świecznik**. W wielu krajach wieniec adwentowy znajduje się nie tylko w kościołach, ale także w domach, gdzie każda rodzina zbiera się, aby wspólnie się modlić i przygotować do narodzin Zbawiciela. W Polsce wieniec adwentowy pojawił się po I wojnie światowej.

Okrągły kształt wieńca adwentowego jest symbolem jedności i wieczności. Przypomina powtarzający się cykl pór roku i jest symbolem wieczności Boga i znakiem zwycięstwa Chrystusa.

Wiecznie **zielone gałązki** świerkowe lub sosnowe są symbolem wiecznego życia i znakiem nadziei: na świat ma przyjść Mesjasz, który pokona ciemność, zło i śmierć. Przypominają również wejście Jezusa do Jerozo-

limy, kiedy został przywitany zielonymi gałązkami i okrzyknięty Królem.

Czerwone wstążki zawiązywane na wieńcu symbolizują miłość Boga, która najpełniej objawia się w narodzeniu Syna Bożego, który stał się człowiekiem. Fioletowe wstążki są znakiem pokuty i nawrócenia w oczekiwaniu na przyjsie Mesjasza.

Cztery świece na wieńcu adwentowym symbolizują cztery tygodnie Adwentu i wskazują na najważniejsze etapy historii zbawienia. Zapalane kolejno w każdą niedzielę wskazują na upływ czasu, skracając czas oczekiwania na Boże Narodzenie.

„**Świeca Proroka**” (Świeca Nadziei) – zapalana w I Niedzielę Adwentu symbolizuje proroków, którzy zapowiedzieli przyjście Mesjasza.

„**Świeca Betlejem**” (Świeca Pokoju) – zapalana w II Niedzielę Adwentu na pamiątkę miejsca, w którym narodził się Zbawiciel.

„**Świeca Pasterzy**” (Świeca Radości) – zapalana w III Niedzielę Adwentu przypomina pasterzy, którzy jako pierwsi ujrzeli Jezusa i ogłosili światu „radosną nowinę”. Niedziela ta nosi nazwę Gaudete („Radujcie się”), dlatego świeca ma radosny, różowy kolor.

„**Świeca Aniołów**” (Świeca Miłości) – zapalana w IV Niedzielę Adwentu symbolizuje aniołów, którzy objawili się pasterzom w grocie betlejemskiej, ogłaszając im narodziny Dzieciątka Jezus.

W całości wieniec adwentowy jest obrazem wspólnoty oczekującej w miłości i radości na swojego Pana. Dlatego jest umieszczany w kościele w widocznym miejscu lub w domu, na stole. W domach, zgodnie z tradycją, świece zapala najmłodszy członek rodziny.

Agnieszka Gajek

WKRÓTCE CZAS KOŁĘDY...

Wizyta duszpasterska (nazywana kołędą) wynika z Kodeksu Prawa Kanonicznego, który zawiera słowa: „Proboszcz winien odwiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku oraz umacniając ich w Panu, jak również – jeśli w czymś niedomagają – roztropnie ich korygować” (KPK kan. 529 § 1). Nazwa „kołęda” związana jest z pochodzącym z czasów średniowiecza zwyczajem śpiewania pieśni religijnych o Bożym Narodzeniu – kołęd). Kołęda odbywa się po świętach Bożego Narodzenia, w czasie szczególnego pogłębienia więzi z Bogiem. Jest oficjalną wizytą duszpasterską, zatem przyjmowanie kapłana w naszych domach stanowi świadectwo wiary rodziny. Podczas tego modlitewnego spotkania wspólnie z księdzem dziękujemy za otrzymane łaski i prosimy o Bożą opiekę i błogosławieństwo w nowym roku. Kołęda to także okazja do spotkania się z kapłanem w domu, rozmowy, wyjaśnienia wątpliwości, podzielenia się radościami i troskami. Szczególnie dla osób samotnych i chorych kapłan jest niezwykle oczekiwanym gościem, przynoszącym błogosławieństwo sa-

mego Chrystusa. Pragnąc godnie przeżyć wizytę duszpasterską, powinniśmy zaangażować się duchowo – poprzez udział we wspólnej modlitwie. Ważne jest również przygotowanie zewnętrzne: stół nakryty białym obrusem, na nim krzyż, zapalone świece, Pismo Święte, woda święcona i kropidło. W przypadku braku wody święconej należy poprosić kapłana o pobłogosławienie zwykłej wody. Składane przy okazji kołędy ofiary są dobrowolne i przeznacza się je na potrzeby parafialne, utrzymanie kościoła oraz cele charytatywne.

Każdy człowiek wierzący zdaje sobie zapewne sprawę, że spotkanie kołędowe umacnia więzi z duszpasterzami, umożliwia większe zaangażowanie w życie parafii i jest ważnym czynnikiem życia religijnego. Powinno więc odbywać się w atmosferze autentycznej radości, serdeczności i życzliwości okazywanej odwiedzającemu nas kapłanowi.

Elżbieta Hildt

LITURGICZNE ABC... (2)

Podczas liturgii poszczególne osoby w zależności od pełnionych funkcji zakładają rozmaite szaty. Średniowieczna symbolika szukała związków szat liturgicznych z osobą Jezusa Chrystusa, bądź też z Mszą św.

Alba jest długą białą szatą z długimi rękawami. Taka ukształtowała się we wszystkich obrządkach ze starożytnej tuniki, noszonej tak przez mężczyzn jak i przez kobiety. Alba jest symbolem czystości duszy będącej w stanie łaski uświęcającej, zdobytej przez krew Baranka.

Komża jest skróconą albą o szerokich rękawach. Najpierw używano jej w chórze- a od XIV w. także do innych funkcji liturgicznych. Jest noszona głównie przez ministrantów. Symbolika komży jest taka sama jak alby.

Pasek z łac. „cingulum” jest grubym sznurem z frędzlami na obu końcach, którym przepasuje się albę by ją dopasować. Pasek symbolizuje wstrzeźliwość i panowanie nad pożądliwościami cielesnymi. Jest także znakiem w pełnieniu służby Bożej.

Stuła jest długą szeroką wstęgą, lekko rozszerzoną na

końcach, uszytą z tej samej tkaniny co ornat. Biskup i kapłan noszą stulę zawieszoną na szyi i zwisającą swobodnie z przodu. Diakon natomiast zakłada stulę na kształt szarfy. W liturgii stula oznacza władzę i godność urzędu kapłańskiego.

Ornat powstał z wierzchniej szaty rzymskiej, która była rodzajem płaszcza bez rękawów, z jednym tylko małym otworem na głowie. Ornatu używano przy wszystkich czynnościach kapłańskich. Obecnie jest on używany w sprawowaniu Mszy św. Ponieważ ornat zakłada się na pozostałe szaty- symbolizuje on miłość, która pokrywa wszystkie grzechy.

Dalmatyka jest szatą własną diakona. Wkłada on ją na albę i stulę. Pierwotnie dalmatyka była strojem świeckim. Za jej ojczyznę uchodzi Dalmacja, od której wzięła nazwę. Dalmatyka jest znakiem urzędu diakona, który zawsze cieszył się w Kościele wielkim szacunkiem. Gdy celebrazem jest biskup, wtedy do stroju

kapłańskiego dochodzą jeszcze następujące przedmioty:

Mitra jest nakryciem głowy biskupa. Symbolika średniowieczna w dwóch jej rogach dopatrywała się symbolu obu testamentów: Starego i Nowego.

Pastorał jest laską bogato zdobioną noszona przez biskupa. Symbolika pastorału jest następująca: zakrzywienie u góry oznacza troskę pasterską biskupa, środkowa część oznacza podporę i symbolizuje służbę ludowi oraz umacnianie jego wiary. Dolna część pastorału ostro zakończona oznacza troskę pasterza w zachęcaniu, napominaniu a nawet karceniu.

Pierścień jest oznaka godności biskupa. Jest on symbolem pieczęci prawdziwej wiary i symbolem zaślubin biskupa z jego diecezją.

Pektoral to ozdobny krzyż zawieszony na szyi biskupa. Jest on znakiem zwycięstwa nad cierpieniami a nawet śmiercią. Cdn....

Ks. Marek Sasiak

JUBILEUSZ - „DOBRA RADA”

To już 10 lat obecności miesięcznika „Dobra Rada” w naszej parafii. Jesteśmy wdzięczni czytelnikom pisma za bycie z nami przez ten czas. Dziękujemy za zainteresowanie poruszonymi tematami na stronach pisma.

Przez okres 10 lat wydaliśmy 121 numerów pisma Dobra Rada i sprzedaliśmy 46.700 sztuk egzemplarzy. Na łamach gazety ukazało się 110 wywiadów z gośćmi uczestniczącymi w naszej parafii, liderami grup. Gazeta ukazuje się cyklicznie w każdą II niedzielę miesiąca. W miesiącu rozprowadzanych jest między 150 a 600 egzemplarzy. Czasopismo jest również dostępne na stronie internetowej parafii. **Gazeta parafialna „Dobra Rada” powstała z inicjatywy Księdza kan. dr. Andrzeja Blewińskiego – proboszcza parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w 2009 roku. Jej powstawaniem od samego początku zajęli się członkowie i sympatycy Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej.**

Osoby angażujące się w powstawanie parafialnego czasopisma to ludzie mający wiele pasji, którzy swój wolny czas poświęcają na opracowanie tematów, wykonywanie zdjęć z uroczystości, korektę artykułów, składaniem tekstu gazety i dystrybucją. Twórcami parafialnej gazety są zarówno osoby świeckie i duchowne. Niezastąpionymi osobami są kapłani, tj. ks. proboszcz oraz ks. wikariusze współpracujący z miesięcznikiem. Księża współtworzący gazetę pełnią role redaktorów naczelnych lub asystentów, troszcząc się o teologiczną poprawność wydawanego pisma.

Dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w bezinteresowną pracę w ramach wolontariatu przy tworzeniu gazety za pracę nad kunsztem dziennikarstwa. Dziękujemy osobom współtworzącym bez doświadcze-

Pani Zenona Kalbarczyk

nia dziennikarskiego za starania i pracę włożoną w opracowaniu materiałów na profesjonalnym poziomie. Nieoceniona jest pomoc osób zajmujących się dystrybucją, dzięki którym można nabyć miesięcznik Dobra Radę. Co prawda pismo parafialne nie przynosi korzyści finansowych, ale samo się finansuje dzięki ludziom dobrej woli. Uważamy to za duży sukces. Praca wykonywana dotycząca pisma jest to forma dawania świadectwa i służenia wspólnocie parafialnej na miarę swoich sił i talentów. Należy podkreślić że redaktorzy katolickiego czasopisma wyróżniają się sposobem postrzegania świata przez pryzmat wiary, pamiętając, że Polska jest krajem katolickim, rozumieją też że pewnych rzeczy po prostu nie wypada pisać. Zespół redakcyjny „Dobrej Rady”, szukając sposobu doskonalenia pisma m.in. uczestniczył w weekendo-

wych kursach czy warsztatach umiejętności dziennikarskich.

Na rolę czasopism katolickich parafialnych zwrócili uwagę Dostojnicy Kościoła. Jan Paweł II w adhortacji apostolskiej *Ecclesia in Europa* podkreślił, że nie należy zaniedbać tworzenia lokalnych środków społecznego przekazu, nawet na szczeblu parafialnym. Papież Benedykt XV w słowach do biskupów powiedział, iż „(...) nie można też nie wspomnieć o ogólnopolskiej, diecezjalnej i parafialnej prasie katolickiej, która w ogromnym stopniu przyczynia się do szerzenia kultury prawdy, dobra i piękna”. Przez wieki Kościół, wierny posłaniu Zbawiciela: Idźcie na cały świat i głosście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!, starał się wszystkimi dostępnymi środkami dotrzeć do wiernych. Słowu mówionemu towarzyszyło pisanie. Pojawienie się prasy stanowiło otwarcie nowej niwy dla działalności ewangelizacyjnej Kościoła.

Głównym celem jaki stawia sobie gazeta „Dobra Rada” jest ukazanie obrazu życia parafii oraz uświadomienie, że każdy jest odpowiedzialny za rozwój i umacnianie Kościoła lokalnego jakim jest parafia. Ukazuje cyklicznie artykuły przybliżające czytelnikom uroczystości roku liturgicznego, wydarzenia kulturalne, rocznicowe, okolicznościowe, wywiady z rekolekcjonistami, zaproszonymi gośćmi oraz informacje z kroniki parafialnej.

Księża współpracujący z czasopismem „Dobra Rada” ks. Andrzej Blewiński – proboszcz oraz wyznaczani przez Niego księża wikariusze,

tj.: ks. Andrzej Jastrzembski, ks. Marcin Majda, ks. Piotr Skura, ks. Jacek Kucharski, ks. Stefan Bujak, ks. Tomasz Cyliński, ks. Piotr Kochanowicz oraz ks. Marek Sasiak

Osoby świeckie związane z wydawaniem czasopisma od początku powstania: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Katarzyna Wieczorek, Marek Cylke, Elżbieta Hildt, Zofia Rumak, Hanna Florczak. Składanie czasopisma: Daria Łabsz, Krzysztof Nieszwiec, Wieczorek Katarzyna, Agnieszka Paszkowska.

Dystrybucja prasy: Marek Cylke, Zofia Rumak, Zenona Kalbarczyk, Danuta Jadczak, Hanna Florczak i Alina Lesz-

czak, Felicja Olczyk. Stronę graficzną opracowała s. Agnieszka Wójt CSFN.

Do miesięcznika artykuły pisali także: Bogdan Pietrzak, Barbara Musiał, Jarek Bień, Aneta Mikołajczyk,

Pani Zofia Rumak

Bolesław Wąsowski, Krzysztof Nieszwiec, Jacek Sobierajski, Patryk Jadczak, Sławomir Bartczak, Małgorzata Lewandowska, Krzysztofa Polczyńska, ks. dr Marcin Undas, ks. Marcin Majda, Natalia Bień, Violetta Lach, ks. Piotr Skura, ks. Piotr Kochanowicz, Jacek Krystofiak, ks. prałat Stanisław Kaniowski, s. Agnieszka CSFN, ks. Tomasz Cyliński, Maria Rogala, Sylwester Sobiech, Przemysław Chrabałowski, śp. Lilianna Kukulska, Karina Łyszczak, Marzena Michel, Kinga i Krzysztof Cylke, Teresa Szczur, Joanna Kisiel, Barbara Musiał, Igor Krawczyk, Krzysztof Adamowicz, Janina Domańska, Emilia Dzi-

ka-Krawczyk, ks. Damian Czerwiński, Beata Pawłowska, Barbara Musiał, Józef Felczyński, Jacek Graczyk, Jadwiga Owczarczyk, Filip Styrzyński, Krystyna Mamińska, Helena Omietajska, Jacek Zaręba, Szymon Wieczorek, Anna Łodwig, Agata Jędrzejczak, Bogdan Czarnecki, śp. Jadwiga Bieńczyk, Daniela Michalak, Danuta Jadczak, Mateusz Jadczak, Andrzej Kudaj, Joanna Kapusta, Magdalena Wierzbowska, Elżbieta Adamczyk, Alina Pruszek, Anna Pruszek, Andrzej Kalinowski i Marcelina Kalinowska, Bolesław Urbanowicz oraz ministranci. Nie sposób wymienić wszystkich osób, które pisały artykuły, ale wszystkim dziękujemy za zaangażowanie.

Zespół Redakcyjny składa serdeczne podziękowanie Księżom za

wsparcie, osobom piszącym artykuły, dystrybutorom, Wydawnictwu Muzycznemu i Poligraficznemu „Merakel” oraz Czytelnikom, którzy systematycznie czytają nasze czasopismo.

Zachęcamy wszystkich Parafian do czytania „Dobrej Rady”, a także zaangażowania się w jego redagowanie. Bliższe informacje w kancelarii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Zespół Redakcyjny

DZIEŃ SKUPIENIA AKCJI KATOLICKIEJ

23 listopada Akcja Katolicka Archidiecezji Łódzkiej przeżywała Dzień Skupienia w Katedrze. Świętem Akcji Katolickiej jest Niedziela Chrystusa. Uroczystość liturgiczna Jezusa Chrystusa została ustanowiona w liturgii Kościoła Katolickiego przez papieża Piusa XI 11 grudnia 1925 roku. Kiedy w 1930 roku Pius XI zatwierdził statut dla polskiej Akcji Katolickiej, usankcjonował jego zapis mówiąc ze świętem patronalnym stowarzyszenia będzie właśnie święto Chrystusa Króla.

Akcja Katolicka w Archidiecezji Łódzkiej została reaktywowana 16 października 1996 roku. Dekretem abp. Władysława Ziółka. Powołana Akcja Katolicka Archidiecezji Łódzkiej nawiązywała do bogatych, przedwojennych tradycji. Chociaż chrześcijanin nie potrzebuje dodatkowego upoważnienia, aby mógł wiarę głosić, to jednak włączenie się w Akcję Katolicką stwarza kolejną okazję do odkrycia wspólnej odpowiedzialności za Kościół i pomoże w przełamaniu anonimowości wiary poprzez włączenie się w zorganizowany apostołat.

Podczas sobotniego spotkania odbyła się także konferencja na temat „Apostolstwo świeckich” - którą wygłosił ks. prałat dr Jarosław Pater. *„Dziś apostołstwo świeckich oznacza przede wszystkim apostołstwo bycia zwykłym uczciwym obywatelem, który dając przykład moralnie spójnego życia nie boi się także mówić o swojej wierze w swoim otoczeniu”* - powiedział ks. prelegent. Musimy postępować w taki sposób, aby inni, widząc nas, mogli powiedzieć: to jest chrześcijanin, ponieważ nie nienawidzi, ponieważ potrafi być wyrozumiały, ponieważ nie jest fanatykiem, ponieważ panuje nad swoimi skłonnościami, ponieważ się umartwia, ponieważ roztacza pokój, ponieważ miłuje.

Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem abp. Władysława Ziółka oraz księży Asystentów Kościelnych Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej oraz ks. Asystenta Kościelnego DIAK Ireneusza Kuleszy. W swojej homilii arcybiskup nawiązał do Ksiąg Machabejskich przedstawiając różne postawy wobec konieczności wyzreczenia się wiary.

„Tych nabrzmiałych problemów, rozpalających dyskusje jest wiele. Nie tylko w szerokim świecie ale także w naszym polskim domu. Krzyż w miejscach publicznych, wyznawanie i realizowanie swojego chrześcijańskiego światopoglądu, aborcja, in vitro, eutanazja. To

wszystko w kontekście bohaterkich postaw Ksiąg Machabejskich skłania do zastanowienia nad swoją wiarą”. Do postawienia pytania nie tylko o to czy ja wierzę, ale także jak wierzę?

Dziękuję za udział licznie przybyłym członkom Akcji Katolickiej i sympatykom oraz ks. Asystentowi POAK, proboszczowi Andrzejowi Blewińskiemu za bycie z nami i wspólną modlitwę.

Marianna Strugińska-Felczyńska

10 LAT KLUBU SENIORA W ZGIERZU

2 grudnia 2019 roku Klub Seniora, działający przy parafii pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, obchodził swój Jubileusz. Swoją obecnością zaszczylili Ks. kan. proboszcz Andrzej Blewiński, ks. prałat Stanisław Kaniewski, a także Przemysław Staniszewski - Prezydent Miasta Zgierza, Renata Malinowska - Naczelnik Wydziału

Zdrowia, Ewa Lesiak - Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz Chóry „Echo” i „Wrzos” z Domu Dniowego Pobytu Senior-Vigor. Prezes Klubu Seniora pan Sylwester Sobiech przywitał szanownych gości, przybliżył uczestnikom spotkania

działalność Klubu Seniora, a Chór swoim śpiewem uświetnił Jubileusz. Nie mogło zabraknąć podziękowań ze strony zaproszonych gości oraz samych uczestników dla prezesa i uczestników oraz poczęstunku.

„Klub Seniora prowadzony w naszej parafii jest odpowiedzialnością na zwiększającą się liczbę osób starszych w parafii, w społeczeństwie oraz prowadzonej polityki senioralnej, która ma za zadanie kształtowanie warunków godnego i zdrowego starzenia się” - powiedział Prezes Klubu. Głównym celem Klubu Seniora jest stworzenie osobom starszym miejsca i warunków do spotkań, w Świetlicy Środowiskowej w trakcie których mogą ciekawie spędzić wolny czas, zaspokoić potrzeby psychofizyczne, edukacyjne. Różnorodność podjętych

działań Klubu Seniora potwierdzają zapraszone osoby, a byli nimi m.in.: ks. major Robert Krzysztofiak, kapelan wojskowy, który przybliżył posługę kapłańską dla Żołnierzy w kraju i za granicą; kapelan aresztu śledczego ks. Stanisław Marczak; Ks. Kazimierz Dąbrowski zapoznał nas z Żywotem Wandy Malczewskiej; ks. Marcin Majda wygłosił prelekcję- Wiara w cuda i wiara w zabobony. W Klubie gościli także: o. dr Ireneusz Klimczyk; Ks. Dziekan Dekanatu Zgierskiego - Andrzej Chmielewski; Arcybiskup Prawosławny Władysław Szymon; ks. Marcin Undas proboszcz kościoła Ewangelicko-Augsburskiego; Bernard Kubicki bp. Starokatolickiego Kościoła Prawosławnego; siostra Danuta Duniec ze Zgromadzenia Wspólnej Pracy; siostra Hilaria z Indii; pilot Aeroklubu Łódzkiego, radca prawny Zofia Rożniata, prezydent Miasta Zgierza Iwona

Wieczorek, urzędnicy z banku, policji służby zdrowia i inni.

W klubie kładzie się nacisk na zdrowy tryb życia oraz promuje aktywność fizyczną, stanowiącą fundament dobrego zdrowia i umożliwiającą zachowanie sprawności i samodzielności w zakresie samoobsługi w dłuższej per-

spektywie. Podejmowane działania o charakterze edukacyjnym zamierzają do wzrostu umiejętności w zakresie wartościowego spędzania czasu wolnego oraz do mobilizowania seniorów do

aktywności poza miejscem zamieszkania, a tym samym podnoszenia jakości życia. Byliśmy w Katedrze w Łodzi, w Sanktuarium w Łagiewnikach, na spektaklach teatralnych, spotkania towarzyskie w innych grupach seniorów i innych.

Finalnym celem jest budowanie i utrzymywanie relacji społecznych oraz pobudzanie aktywności seniorów

i dążenie do ich aktywności na rzecz społeczności, parafii, lokalnej. W tym celu, podejmowane są działania z zakresu m.in. integracji międzypokoleniowej, służące wzajemnej wymianie doświadczeń i inspirowaniu do aktywności. Jesteśmy otwarci na współpracę z innymi grupami parafialnymi, instytucjami,

by jak najpełniej realizować zamierzone cele. Klub Seniora to zajęcia integracyjne, spotkania ze specjalistami i pasjonatami różnych dziedzin wiedzy, warsztaty pobudzające twórczość, zajęcia o tematyce zdrowotnej, kulinarnej, ewangelizacyjnej, zajęcia sportowe oraz różnorodne wyjścia i wyjazdy.

Kierujemy się głównie potrzebami naszych beneficjentów i w tym celu staramy się dostosować plan działań do ich oczekiwań i zainteresowań. Zapraszamy wszystkich seniorów do Świetlicy Środowiskowej przy pw. Matki Boskiej Dobrej Rady, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 5 w drugi poniedziałek miesiąca, zawsze o godz.10.00 na spotkania przy herbacie.

Marianna Strugińska – Felczyńska

DLACZEGO NIE LUBIĄ KAPŁANÓW

Krytyka Kościoła i jego pasterzy nie jest już chwilowym uniesieniem, emocją, lecz precyzyjnie zaplanowanym działaniem. Obojętny, negatywny lub czasem nawet wrogi stosunek części społeczeństwa do duchowieństwa katolickiego staje się coraz bardziej powszechny. Znamienne przy tym, że jedynie katolickiego – w większości to Kościół katolicki podlega narastającej krytyce. Krytyce, która przeradza się ostatnio w jawną walkę.

Rozpoczęta przez zadeklarowanych ateistów – rozszerza się, obejmuje swym zasięgiem coraz szersze środowiska. Krytyka Kościoła i jego pasterzy nie jest już chwilowym uniesieniem, emocją, lecz precyzyjnie zaplanowanym działaniem wielu przywódców, grup, organizacji czy środowisk. Zostaje wpisana w programy wyborcze. Staje się podstawą budowy wizerunku czy manifestów politycznych i światopoglądowych. A wszystko jest wsparte siłą środków masowej komunikacji.

Działanie to zawsze ma swój precyzyjny scenariusz. Rozpoczyna się od wybrania celu. Stają się nim z reguły księża, którzy stanowią rdzeń Kościoła. Powszechnie uznani i szanowani. Za tym idzie krytyka ich nauczania. Pokrętnie interpretacje – czy wręcz manipulacja – kazań i wystąpień. Często mianem „skandalu” określa się ich słowa płynące wprost z Ewangelii. Linczowi medialnemu poddaje się organizowanie pielgrzymek, które gromadzą setki tysięcy wiernych. Wszystko to, aby ośmieszyć, poniżyć i upokorzyć.

Dlaczego tak się dzieje? Co zachodzi w umysłach ludzi, którzy decydują się podjąć walkę z Kościołem? O co chodzi w ich działaniu? Dokąd się skierują w swych dalszych planach?

W większości przypadków motorem zła, które ich nakręca, jest olbrzymia chęć władzy – chęć rządzenia, panowania, kierowania, niezależnie od tego, co pod tymi pojęciami sami rozumieją.

Podnoszą bunt przeciw księżom, czując fizyczny strach przed ich wielką wiarą. Przed nauką, którą głoszą w imieniu Jezusa Chrystusa. Czują wyraźnie, że ci, którzy nie chcą władzy nad „rządem dusz”, otrzymali ją i mają. Boją się ich wpływu na szerokie rzesze. Wiedzą bowiem, że to za ich przykładem gromadzi się coraz więcej młodych ludzi, którzy na kolanach oddają cześć Stwórcy. Boją się, że ta młodzież pójdzie za nimi, a nie za pseudowartościami ofiarowywanymi w wielu popularnych mediach. Boją się ponadto, że takie myślenie będzie się upowszechniać. Że rozścieli się po kraju i sprawi, iż ludzie staną się lepsi, uczciwsi. Że będą dalej jak przez wieki czcić Boga, a Jego naukę stosować w rodzinach, w miejscach pracy, w życiu społecznym.

Boją się w końcu, że kiedyś i ich żony, synowie i córki uznają, iż wartości przez nich głoszone są puste i niewarte zainteresowania. Że to, co oni z takim trudem budowali, co ciuflącym wysiłkiem zgromadzili, uznają za bezwartościowe, a w konsekwencji nie będą ich za te dokonania cenili. Boją się, że resztki ich pseudoautorytetu legną w gruzach. Że będą musieli oddać coś ze swego stanu posiadania, wycofać się ze swoich miłkich tez, które były napędem ich życia. Boją się w końcu, że będą musieli zostać tymi, których jedynie czasami udają. Ludźmi Chrystusowymi – chrześcijanami.

*Źródło: pismo „Kaplani”
Marianna Strugińska*

Fundacja Orszaków Trzech Króli w Warszawie
Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu

Akcja Katolicka

przy współpracy z:

Dziękujemy Dekanatu Zgierskiego

Urzędem Miasta Zgierza

Starostwem Powiatowym w Zgierzu

Serdecznie zapraszamy na

ORSZAK TRZECH KRÓLI

„Cuda, cuda ogłaszają!”

6 STYCZNIA 2020 r.

11.00 - 11.15 - Zbiórka na dziedzińcu kościelnym przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, ul. Mielczarskiego. Zachęcamy dzieci i młodzież do uczestnictwa w Mszy Świętej w karanach

11:30 - Uroczysta Msza Święta w kościele pw. Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

Po Mszy Świętej, spod kościoła Matki Bożej Dobrej Rady wyrusza Orszak na czele z gwiazdą bieżącą i Trzema Monarchami do szopki Bożonarodzeniowej przy kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej. Śpiew podczas marszu poprowadzi Schola „Melodyjki” oraz Chór Parafialny.

szopka przed kościołem Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej: nola dla Dzieciątko Jezus, złożenie darów – mity, koziałka i złota. Wspólne kolędowanie.

Serdecznie zapraszamy CAŁE RODZINY do wspólnego, radosnego świętowania.

Zachęcamy do udziału w szopkach, np.: króla, poszary, aniołków, aniołków, pastuszków i smychi.

**PRZYJDŹ I BĄDŹ UCZESTNIKIEM NIEZWYKŁEGO WYDARZENIA
W NASZYM MIEŚCIE**

Partnerzy honorowi

St. Arcybiskup Gajdzisz Ryt. Aleksandra i Głębki
St. Ksi. Adam Chwałowski - Dziekan Zgierski-Zygorski
Parafia św. Stanisława - Północna - Matka Zgierska
Bogdan Jurek - Stowarzyszenie Zygorskie

Partnerzy lokalni

Stowarzyszenie Kultury
Pomocnik Rodziców
Związek Rodziców Aktywnych i Aktywnej
TVP Centrum Zgierskie - Północna
Puls Zgierski

„Młody miasto monarchowe
głacie spiesznie ścigają!”

Z okazji 10-lecia istnienia
Scholi Melodyjki
zapraszamy
na koncert wspomnień

„To już 10 lat”

15 grudnia 2019r. (niedziela)
godz. 18.30

Kościół Matki Bożej Dobrej Rady
w Zgierzu, ul. M. Skłodowskiej-Curie 5

Serdecznie
zapraszamy

DZIEŃ MODLITWY I POMOCY KOŚCIOŁOWI NA WSCHODZIE

W drugą niedzielę Adwentu, 9 grudnia, przypada XIX Dzień modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie. Obchodzony od 2000 „Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie” jest dniem wdzięczności za tych, którzy pomagają duchowo i materialnie. W parafiach w całej Polsce prowadzona będzie zbiórka do puszek przeznaczona na ten cel.

Żyjący tam katolicy przez długie lata byli pozbawieni możliwości wyrażania swojej wiary i praktyk religijnych. Adwent to czas, kiedy przygotowujemy drogę Panu, możemy robić to także poprzez pomoc naszym braciom i siostrzom mieszkającym za wschodnią granicą Polski. Posługa Zespołu Pomocy Kościołowi na Wschodzie to nie tylko ten jeden dzień w roku, ale w tym dniu zbierane środki są, aby potem przez cały rok gospodarować nimi pomagając Kościołowi, który jest za wschodnią granicą.

Jest to realna pomoc, bardzo konkretna, jest to wyraz solidarności Kościoła w Polsce z Kościołem katolickim za granicą wschodnią.

Zespół Pomocy Kościołowi na Wschodzie został powołany w 1989 roku i bardzo konkretnie uczestniczy w historii odradzania się Kościoła katolickiego na Wschodzie. W tym czasie powstawały struktury kościelne, tworzone nowe diecezje, otwierano seminaria duchowne i uczelnie katolickie, budowano i remontowano kościoły. Dzięki pomocy Zespołu w wielu miejscach prowadzone są również dziś prace budowlane, możliwa jest działalność edukacyjna, formacyjna i charytatywna: troska o bezdomnych, domy dziecka, domy opieki dla osób starszych czy domy samotnej matki.

Agnieszka Paszkowska

NA WESOŁO...

Uczony geolog obok roztargnienia odznaczał się dużą przytomnością umysłu i poczuciem humoru. Odpowiedział:

- Życie małżeńskie będzie wystarczającą pokutą. Francuski komediopisarz Armand Salacrou zapytał swego przyjaciela księdza:
- Czy wy, duchowni, bardzo żałujecie, żeście wyrzekli się miłości do kobiet i życia małżeńskiego?
- My, duchowni - odpowiedział ksiądz - pocieszamy się natychmiast, że wybraliśmy celibat, gdy słuchamy spowiedzi kobiet.

W komunistycznych Chinach zabraniano misjonarzom wszelkich usług kapłańskich. Jednemu z nich, okuliście, pozwolono jednak leczyć chorych na oczy. Pewnego dnia zjawia się u niego chory z opaską na oczach. Usunąwszy tę opaskę, misjonarz szybko zorientował się, że ma przed sobą człowieka ze zdrowym wzrokiem. Chodziło mu tylko o to, by uspokoić czujność komunistów.

- Ojczy - rzekł przybyły - rób coś przy moich oczach, a ja po cichu się wypowiadam. Po ukończeniu spowiedzi Chińczyk znów nałożył sobie opaskę na oczy i wyszedł.

W północnej Hiszpanii dwu młodzieńców nawraca się po hulaszczym i rozwiązywał życie. Spowiednik każe im za pokutę odbyć pielgrzymkę do sanktuarium w Santiago. By nie był to tylko przyjemny spacer, poleca

im wsypać do butów po kilkanaście ziaren grochu. Po paru kilometrach jeden z nich już kuleje i pyta zdziwiony swego towarzysza:

- Idziesz tak swobodnie, czyżby groch nie sprawiał ci bólu?
- Nie - odpowiada zapytany. - Przed wyruszeniem w drogę ugotowałem go.

Aniołowie

- Mamusiu, ja się boję spać sama, niech przyjdzie do mnie Felcia - skarży się Basia.
- Felcia musi obierać ziemniaki. A ty się nie bój, bo przy tobie jest Anioł Stróż - usiłuje ją uspokoić mama.
- Mamusiu, ja bym wolała, by Anioł Stróż poszedł obierać ziemniaki, a Felcia przyszła do mnie.

Lekcja religii

Na lekcji religii ksiądz mówi do dzieci:

- Narysujcie dzieci aniołka.
- Wszyscy rysują aniołki z dwoma skrzydełkami, a Jasio z trzema.
- Jasiu, widziałeś aniołka z trzema skrzydełkami? - pyta ksiądz.
- A ksiądz widział z dwoma?

Teksty pochodzą z książki: "Żarty i anegdoty trochę pobożne" autorstwa Kajetana Zaręby, Wydawnictwo Księży Marianów

Zebrała Gajek Agnieszka

Z ŻYCIA PARAFII

- Tegoroczny adwentowy dzień skupienia przeżyjemy 21 grudnia. Swoją posługę kaznodziejską zadeklarował O. dr. Rafał Kwiatkowski – franciszkanin.
- Dzieci i młodzież naszej parafii zachęcamy do uczestnictwa w dziełach Świetlicy Środowiskowej, która funkcjonuje od poniedziałku do czwartku w godz. 15.00 – 18.00. Można skorzystać z bezpłatnych korepetycji i kół zainteresowań.
- Roraty, na które zapraszamy o godz. 6.30. Prosimy o przyniesienie świec lub lampionów celem utworzenia szczególnej atmosfery tego pięknego nabożeństwa.

Źródło: ogłoszenia parafialne MBDR

Arcybiskup Władysław Ziółek w naszej parafii

Msza Święta w dniu imienin ks. proboszcza Andrzeja.

DOBRE RADY...

Odwaga jest dobra, lecz wytrwałość lepsza.
(Theodor Fontane)

Uspokojenie wewnętrzne jest niezbędnym warunkiem dla owocnej pracy.
(kard. Stefan Wyszyński)

Łódź, gdy popłynie daleko może zawrócić. Słowa, gdy poszły za daleko, już nie zawrócą.
(przysłowie malajskie)

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3
Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: przy współpracy z członkami i sympatykami Akcji Katolickiej.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać
www.mbdm.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.
Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: ks. Marek Sasiak, Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Paszkowska, Elżbieta Hildt, Aneta Mikołajczyk., liderzy grup parafialnych

Składanie gazetki: Agnieszka Paszkowska, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska, Maria Niedziela, Marek Szlawski

Dystrybutor: Marek Cylke, Zofia Rumak, Zenona Kalbarczyk, Danuta Jadcak

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl